

setmanari d'informació general i cultural

Any XXI
Número 1.010
27 novembre 2015
1'70 euros

la veu de Benicarló

Heidi, descansa en pau

**TROBAT SENSE VIDA EL COS
DE LA CIUTADANA ALEMANYA
DESSAPAREGUDA ESTE ESTIU**

Presentació del llibre

"RERE LA PARAULA"
d' AINA GARCIA CARBÓ

Dia: dissabte 28 de novembre.

Lloc: Biblioteca Municipal
"Manel Garcia Grau".

Hora: 11.30h.

BONS RESULTATS DE LES PROMESSES DEL CLUB NATACIÓ BENICARLÓ A VINARÒS

1010

la veu de Benicarló

DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

Trobada morta la ciutadana alemanya desapareguda este estiu

Al final s'han complit les previsions més funestes pel que fa a la ciutadana alemanya, Heidi, que aquets estiu, després de sortir a passejar amb el seu gos per la zona del Corral del Petiquillo, es va perdre i encara no havia estat trobada. Un caçador benicarlando, de manera casual, quan anava amb la seua gossa de cacera, aquesta va marcar-li una zona d'argelagues altes olorant-les nerviosament, cosa que va fer que el caçador s'apropés amb la sorpresa majúscula per la macabra troballa.

La Policia Local i Bombers van ser els primers en arribar després de l'avís del caçador, però va ser la policia judicial, que es va fer càrrec del cas, la que va certificar que era la persona desapareguda este estiu. Inicialment tot sembla ser que devia haver estat un accident atés que no hi havia signes de violència i s'ha descartat l'assassinat.

La zona on ha estat trobada és al Mas de Conill, en un lloc bastant abrupte i de difícil accés, al costat d'una paret de pedra, cosa per la qual el caçador comentava "La veritat és que no entenc què feia una dona tan major en aqueixa zona". Inicialment el serveis policials creuen que ha estat una mort natural, tot i que no s'ha pogut aclarir totalment pel fet que el seu cos estava en mol mal estat.

CARXOFA i PANISSOLA

Carxofa 1: tot i que l'hem donada per la mateixa raó altra vegada, tenint en compte aquest proper cap de setmana prolífic en activitats culturals de tota mena, les nostres associacions es mereixen aquest xicotet reconeixement. Per a elles la nostra carxofa simbòlica. Enhorabona i gràcies per estar ací!

Carxofa 2: per a l'Associació Musical Ciutat de Benicarló per la magnífica vesprada musical que ens van oferir el passat cap de setmana en l'homenatge a la seua patrona, Santa Cecília. La llàstima, una vegada més, no tenir un auditori amb suficient capacitat per albergar tota la gent que, entre canvis de bandes, va haver d'anar-se'n perquè tothom pogués escoltar els seu fills. Un deure pendent del nostre ajuntament.

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
veubenicarlo@gmail.com

Amb el suport

COL·LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH,
RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE
I EL SAMARUC

Administració, subscripcions

© COPISTERIA GRÈVOL

Dipòsit legal/ CS-193-2004

Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

EL CÒMIC

Per Xavi Burriel

"Eros, eros, set"

CONTACTA AMB "LA VEU DE BENICARLÓ":

twitter: @Elstafaners mail: veubenicarlo@gmail.com

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

3x4

info

La informació que es multiplica

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassà

www.3x4.info

La CALAMANDA

benicarló al dia

diario digital de benicarló

TROBAT SENSE VIDA EL COS DE LA CIUTADANA ALEMANYA DESSAPAREGUDA ESTE ESTIU

tex:REDACCIÓ

Eren les nou del matí i Tarragó, un caçador de Benicarló, pentinava la zona del Mas del Conill amb la seua gossa Oddie, un tórrer buscant tancar una bona jornada de caça. No obstant això, la sorpresa va ser majúscula quan l'animal es va acostar "a una argelaga molt gran, que estava al costat d'una paret de pedra i va començar a olorar nerviosa". El caçador es va acostar i va descobrir "un cos com agenollat cara per a baix. Duia una ronyonera i per això vaig deduir que es tractava d'una persona". Ràpidament va trucar per telèfon a Policia Local de Benicarló i Bombers per a donar part de la troballa. "Vaig baixar fins a la pista forestal que passa prop d'allí per a dur-los fins al lloc on estava el cadàver", va explicar. Va ser la Policia Judicial qui va confirmar la identitat de cadàver, 92 dies després de la seua desaparició. I així li ho van comunicar al seu home. Els cossos de seguretat es van fer càrrec de les perquisicions i traslladaren el cadàver fins a Castelló, on al llarg d'esta setmana se li ha practicat l'autòpsia.

ZONA DE DIFÍCIL ACCÉS

"La veritat és que no entenc què feia una dona tan major en aqueixa zona", donat l'agresta del Mas del Conill. El caçador es va mostrar sorprès atès que tot i que era coneixedor de que la dona caminava molt i coneixia la zona, el cadàver va aparèixer en un dels trams més pedregosos i de difícil accés. De l'examen visual "semblava, per la

posició, que venia de dalt de la muntanya i haguera relliscat", va detallar el caçador. El cadàver "estava molt descompost, però no desfet, es reconeixia fàcilment que era una persona", va explicar. L'autòpsia practicada a Castelló, ha revelat que l'anciana va morir per causes naturals. Els mètges forenses han descartat qualsevol episodi de violència, i tot sembla indicar que va poder desorientar-se i morir d'una fallada cardiovascular, segons destaquen fonts de la investigació. El mal estat de les seues restes mortals, deteriorats pel pas del temps, no han permès determinar la causa exacta de la defunció, encara que si sé sap que no hi ha rastres de violència pel que es descarta l'assassinat. Tampoc, com semblava en un primer moment, l'alemanya no va patir cap caiguda ni colp.

ve de la pàgina anterior

AMPLI DISPOSITIU DE RECERCA

Cal recordar que la zona va ser pentinada diverses vegades per diferents cossos de seguretat, ja que en la zona va ser on es va veure per última vegada amb vida la desapareguda. Però el dispositiu de rastreig no va arribar fins a eixe punt, sinó que es va quedar més al terme de Benicarló. El caçador que la va trobar va assegurar que “nosaltres hem passat almenys deu vegades per ací des que va començar la temporada de caça i no l'havíem vist. Si la gossa no s'haguera acostat, allí seguiria”. El paratge és abrupte i de difícil accés, pel que malgrat els intents dels cossos de seguretat i nombrosos voluntaris que van treballar en la seua recerca, no es va localitzar el seu cadàver. Heidi va desaparèixer el 16 d'agost després que isquera del seu habitatge del Corral del Petiquillo para passejar el seu gos. Immediatament es va muntar un dispositiu de recerca que va incloure a centenars de voluntaris. El 21 d'agost va aparèixer Beni, el gos de la desapareguda, que va arribar a l'habitatge amb signes de deshidratació. L'animal va tornar a activar les esperances de trobar a l'anciana, després que el dia anterior es desmuntara el dispositiu de recerca. No obstant això, es van realitzar només rastrejos puntuals que van incloure el Mas del Conill, però no a la zona on ha aparegut el cos.

Benicarló diu no a la violència masclista

text REDACCCI

La Corporació Municipal ha fet visible el seu rebuig a la violència de gènere amb la lectura conjunta d'un manifest de condemna. El Ple ordinari de dijous incorpora una moció que proposa dissenyar un pla d'acció específic per a la prevenció i eradicació de la violència de gènere en l'adolescència.

L'Ajuntament de Benicarló ha volgut commemorar el Dia Internacional per a l'Eliminació de la Violència contra les Dones amb la lectura d'un manifest per part de representants dels quatre grups polítics amb representació municipal. L'alcaldessa, Xaro Miralles, en representació del PSPV-PSOE, la segona tinent d'alcalde i regidora de Benestar Social, Marta Escudero, portaveu de Compromís-ERPV, Juan Antonio Mañá, portaveu del PP, i José María Compte, regidor de Ciudadanos, han llegit el document on es posa èmfasi en la necessitat de fer servir tots els recursos per a eradicar aquesta lacra social i s'alerta de que «són cada vegada més joves les dones objecte d'aquesta violència, per la facilitat de control que propicien les ferramentes a les quals quasi tots tenim accés».

El manifest alerta no només de la vulneració dels drets de la dona, sinó també dels xiquets i xiquetes «que, tant de forma directa com indirecta, són objecte de la violència que es du a terme dins de les seues llars, deixant unes seqüeles molt

difícils d'esborrar». Per tal de donar oficialitat a totes aquestes reivindicacions, el Ple ordinari de dijous aprovà una moció en la qual es proposen una sèrie d'acords, centrats sobretot en proclamar la tolerància zero cap a la violència de gènere, donar suport incondicional a la comunitat educativa, perquè establisca els mecanismes tant per a la detecció precoç com per a ensenyar des de l'escola a construir la igualtat a través del respecte mutu i la no-violència, exigir la implicació coordinada de totes les administracions i dissenyar un pla d'acció específic per a la prevenció i eradicació de la violència de gènere en l'adolescència amb els valors de coeducació, cooperació i respecte.

Presentació Falla El Caduf

text i foto A. SAURA

El dissabte 14 de novembre es va celebrar l'acte de Presentació i Nomenament dels càrrecs de la Falla per a l'exercici faller 2016. Al mateix temps, es va agrair als càrrecs del 2015 la bona representació que han fet de la Falla durant aquest any 2015.

L'acte es va celebrar a un conegut restaurant de Benicarló on els assistents van poder gaudir d'un bon sopar per donar pas a la presentació i nomenament dels encarregats de representar a la Falla El Caduf durant l'any 2016.

Durant l'acte es va fer l'entrega dels corresponents Bunyols a diversos socis de la Falla en reconeixement a la seva trajectòria com a fallers i com és tradicional, també es va realitzar una rifa entre els socis i simpatitzants de la Falla amb els obsequis aportats pels càrrecs del 2015 i del 2016, així

com dels comerços col·laboradors. Des de la Falla El Caduf volem agrair a tots la seva assistència i recordem a tots els nostres socis i simpatitzants que el proper 23 de gener de 2016 tindrà lloc, a l'Auditori Municipal, l'acte d'Exaltació dels càrrecs 2016.

Visquen les Falles de Benicarló i Visca la Falla El Caduf!

La Colla de Gegants i Cabuts s'adhereix al Gran Recapte d'Aliments 2015

text CGIC

L'entitat benicarlanda ha decidit celebrar un acte, el 28 de novembre, unint-se a la celebració d'aquesta recollida que es celebra cada any encabint-la dintre de les activitats dels 25 anys dels Gegants i Cabuts de Benicarló.

El Recapte Gegant ha sigut el nom que la colla gegantera ha escollit per a l'activitat. La plaça de Sant Bartomeu serà l'escenari escollit i tindrà un programa d'activitats que començarà a les 16.30 h amb la celebració d'un taller on es podrà pintar i muntar un escenari de la façana de l'Ajuntament amb els quatre gegants de Benicarló. També, per als més xicotets, hi haurà els dibuixos dels gegants per a pintar-los els quals han estat realitzats per Saida Porres.

A més dels tallers, hi haurà la col·laboració de diverses entitats locals que realitzaran actuacions per a animar l'ambient de la tarda. Així, a partir de les 17 h, el Grupo de Bombos y Tambores Stmo. Cristo de la Flagelación, el Coro Rociero "Aires de mi tierra", el Grup de música i danses La Sotà i el Club Madison delectaran a tot el públic amb les seues intervencions. Tot seguit hi haurà una xocolatada en la qual es donarà un got de xocolata a canvi d'un aliment per a la recollida. Per a finalitzar la jornada els gegants Tolo i Mar realitzaran una cercavila pel centre històric de la ciutat.

La Colla de Gegants i Cabuts convida a tothom que vulga col·laborar amb la recollida per a ajudar molts dels habitatges que, avui en dia, no tenen suficients aliments per a abastir-se.

RECAPTE GEGANT

Dissabte 28 de novembre
Plaça de Sant Bartomeu

16.30 - Inici dels tallers
17.00 - Inici de les actuacions d'entitats
17.30 - Xocolatada
19.00 - Cercavila pel centre històric

Porta un aliment i et donarem un got de xocolata!

Organitza:

Col·laboren:

BREUS

text REDACCI

Llibres

El dissabte 28 de novembre a les 11:30h. tindrà lloc a la biblioteca municipal la presentació del llibre de poemes: Rere la paraula d'Aina Garcia Carbó (filla de Manel Garcia Grau, filòleg i poeta benicarlando, de qui porta el nom la biblioteca local), publicat per Onada Edicions, amb la participació de Josep San Abdón. Aprofitant aquest acte, es farà un sorteig a la biblioteca de 20 exemplars del llibre: Quan xiula l'avi, guanyador del II Premi Internacional d'àlbum infantil il·lustrat "Ciutat de Benicarló", del qual es fa la presentació el mateix dissabte a la nit a l'edifici Gòtic. En el sorteig poden participar tots els usuaris de la biblioteca que utilitzen el servei de préstec del dia 25 al 27 de novembre (tots dos inclosos).

El Ple sorteja la composició de les meses per a les eleccions del 20 de desembre

El Ple extraordinari d'aquesta setmana ha desvetllat el nom de les 261 persones, entre titulars i suplents, que integraran les 29 meses electorals on es podrà dipositar el vot per a les eleccions generals del proper 20 de desembre. El sorteig s'ha fet a través d'una aplicació informàtica que utilitza com a font el padró de l'INE.

Com en cada procés electoral, el Ple de l'Ajuntament ha estat l'encarregat d'efectuar el sorteig de les persones que integraran les 29 meses on els electors podran votar el proper 20 de desembre amb motiu de les eleccions generals. Una vegada més, el sorteig per a la composició de les meses s'ha fet a través d'una aplicació informàtica que permet, amb la combinació de sis números escollits a l'atzar, determinar automàticament els noms de les tres persones que integraran cada mesa electoral més els respectius suplents. Els regidors de l'Ajuntament han estat els encarregats d'escollir els sis números que han donat pas, en qüestió de segons, als 261 noms. Les persones seleccionades rebran la comunicació per escrit en breu. Mentrestant, es pot consultar al web la composició de les meses i, indicant el DNI i data de naixement, es pot saber quin col·legi electoral té assignat cada ciutadà, i també si ha resultat escollit per a formar part d'alguna de les meses.

Més de 60 comerços de Benicarló participaran en el Black Friday

Els dies 27 i 28 de novembre, els comerços de Benicarló participaran en el Black Friday, una jornada que oferirà descomptes i oportunitats als clients dels establiments adherits a la campanya. Aquesta iniciativa de la Regidoria de Comerç serà la prèvia a la campanya de Nadal. Els comerços de Benicarló s'han implicat a fons en el Black Friday, una nova iniciativa de la Regidoria de Comerç que, seguint una tradició comercial dels Estats Units, s'ha convertit en una jornada de descomptes prèvia a l'inici de la campanya de Nadal. En concret, seran més de 60 els establiments comercials de Benicarló que participaran en la jornada, que tindrà lloc durant tot divendres 27 i dissabte 28 de novembre.

L'ALUMNA DE L'IES JOAN COROMINES, BLANCA RAMIA GUILLEN, PREMI EXTRAORDINARI D'ESO

Blanca Ramia Guillen, alumna de primer de batxillerat de l'IES Joan Coromines, ha estat guardonada amb el premi extraordinari d'ESO concedit als millors expedients de Secundària de tot el País Valencià. Tota la comunitat educativa del Coromines vol des d'ací donar-li l'enhorabona a Blanca, a la seua família i al seu professorat per aquest més que merescut premi en reconeixement al seu treball.

LAURA BOIX, NOVA DAMA DE LA CORAL

text i fotos CPB

Un any més, la Coral Polifònica Benicarlanda va aprofitar la celebració de Santa Cecília per a presentar la dama que representarà l'entitat durant el 2016.

D'aquesta manera, Maria Foix, dama 2015, va ser l'encarregada d'imposar la banda a Laura Boix. Les dos joves, lligades a l'entitat musical des de menudes, es van mostrar molt emocionades pel que significa per a elles ser les màximes representants de la coral que les ha vist créixer.

Concert ProDisney

D'altra banda, la Coral Infantil Petiquillo segueix amb els preparatius del seu viatge a Disneyland Paris que realitzarà els dies 5, 6, 7 i 8 de desembre. Per aquest motiu, el proper diumenge 29 de novembre, a les 12h, oferirà un concert al Magatzem de la Mar amb els temes que s'interpretaran al parc temàtic francès. El preu de les entrades serà de 3€ i es posaran a la venda 1 hora abans del concert.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

text LA COLLA DE TAFANERS

Panissola, àlies *Echinochloa*

Recollons com han entrat al drap per la qüestió del solapament d'actes de la setmana passada amb la seua extensa, que diem extensa, extensíssima, super panissola (un cabàs per a més lletres)! Mares, com deuen estar el pobre regidor i tots els seus, de picors, amb tanta panissola enganxada per tot arreu. No sabem si n'han fet un gra massa amb el cabàs que els han donat però, de segur, que amb tanta picor, a la millor, la propera vegada que organitzen diversos actes culturals a la ciutat s'ho pensen una mica i ho intenten fer de manera més assenyada. I és que, a banda de la gent normal de carrer que amb prou feines en pot anar a un, ens hem assabentat que els de la canallesca

estan que puguen per les parets per aquesta mena de desgavell que els fa anar de corcoll i ja han ficat el crit al cel. Nosaltres, que som bona gent i volem que no repleguen més panissoles (amb aquesta marxa ni amb urbasons ni antihistamínics se'n podran eixir), ens hem assabentat que aquest cap de setmana, en concret dissabte 28, hi ha tot un seguit d'actes entre gegants, fallers, llibres, cantaires i altres actes que segurament ens deixem, que pot fer que el cabàs de la setmana passada quede en una broma, tenint en compte el desgavell que s'espera. Un de la canallesca ja comentava que s'hauran de multiplicar a l'estil dels pans i els peixos. Tot i que un altre comentava el contrari amb aquella màxima de Juli Cesar, *divide et vinces*, perquè no puguen informar de tot. Nosaltres ja ho hem dit, després..., ja vindrà la repartidora de panissoles i a cadascú li donarà el que és seu.

Citar les fonts

Canviem de tema una mica. Últimament, per allò d'estreir lligams amb el Benicarló today, els anem donat una mica de canxa a vore si de mica en mica es fan un nom, ells que són nadius digitals, i se'ls reconeix la gràcia. Però vet tu ací que un tafaner de la colla es va

quedar una mica sorprès en comprovar que, un cop *La Veu* s'ha convertit en font d'inspiració per a alguns, hi ha qui ens cita sense contrastar el que diem. Home, com si ací férem periodisme de veritat! Mireu, ens expliquem. Hem vist que al facebook que tenen, va i pengen una notícia que us fiquem literal perquè no hi haja malentesos: "Benicarló creue la rotonda de la ratlla del terme pel mig i apareix a Ladispoli. Resulta que la construcció que la decora és un portal tridimensional que connecta les tres ciutats, construït per la dona que porta el detergent del futur". A primera vista pot semblar un comentari normal i divertit, curios fins i tot... si no fos perquè no és seu! Com hem dit, nosaltres que ho sabem tot, bé quasi tot, se'ns ha encès una llumeta i... mireu la llumeta en què s'ha convertit: el còmic de *La Veu* 672, "L'escultura ultra-dimensional", que va sortir el 2009. Xeic, home, home, home, no es pot ser tan poc fi. Si a nosaltres no ens importa que ens imiten o copien, però almenys podrien ser una mica més curosos i citar les fonts! Ací us deixem la imatge d'aquell còmic genial per demostrar-ho. Senyors de la caduflàndia britànica, així no anem bé!

Que si era rabosa, que si era cérvol.

Anem per parts que, de vegades, açò de la informació dona bona cosa de sorpreses. I encara com que era escrita, perquè si no segur que ens dirien que ho hem fet a postes nosaltres. Diu així l'informe: "01:10 Carta del 112 informant que había un ciervo muerto en la calzada de la N340 a. Se traslada una Patrulla a la altura del Barranc Aigua-Oliva, localizando un zorro muerto que fue retirado de la vía". Continuem per parts. Primer ara resulta que la informació del 112 es transmet... per carta (no sabem si era certificada, amb justificació de recepció, o una simple carta amb segell. Deu ser que ja ni per telèfon tenim? Ni per un simple mail? Açò de les retallades arriba també al 112. Ara toca tornar al paper i boli!). Però continuem, que la cosa té substància. I així diuen que hi havia un... cérvol transvestit en rabosa? Un cérvol mutant que quan

El còmic

Per Xavi Burriel

"L'escultura ultra-dimensional"

El còmic

ve de la p gina anterior

arriba la patrulla s'ha reduït a la mida d'una rabosa? Com que no hi ha diferència entre un i l'altre... Tot i que per aquests rodals, de cérvols no direm que se'n veuen molts. A vore si resultarà que era un conductor a qui li fan faltaven un grapat de diòptries i s'havia deixat les ulleres al bar... Tampoc podem descartar, tenint en compte les hores de la matinada que eren i incapaç de distingir un animal de l'altre, que anara una mica... En fi, el que volem és saber quina és la resposta correcta? Doncs sí, l'última! En resum, que el que el va atropellar, l'animalet en qüestió, no sabia si era cérvol o rabosa. Segurament devia ser jove (a eixes hores de la matinada i...), perquè als qui tenim una determinada edat i ens hem vist tots els capítols d'*El Hombre y La Tierra*, de l'enyorat Félix Rodríguez de la Fuente, això no ens passa. De tota manera, una rabosa al barranc d'Aiguaoliva? Devia anar despistada i es va confondre amb el rètol nou de Soriano, per allò del barranc. Ací ho deixem perquè no volem fer més comentaris.

Xurrimango desnonat?

I quin *mantecao* tenim muntat entre el bisbat tortosí i l'alcaldesa com a representant dels benicarlandos per la propietat del campanar. Cal reconèixer que aquesta mena de dret de cuixa que tenen els bisbes, al ser considerats com a fedataris públics per la modificació de la llei hipotecària d'Aznar, acaba

resultant la hòstia (i mai millor dit). Doncs me n'hi vaig al registre, dic que aquesta propietat és meua, i com que sóc com un notari, tots a combregar amb la llei divina. No, si prompte vorem com canvien de nom de bisbat pel d'espavilat. De tota manera, açò del campanar, com molt bé va dir el lector fa unes setmanes, amb el cost que té i com està, amb antenes incloses, qualsevol dia s'enfonsa i encara ens costaria un pico més la broma. I si li cau al cap a algú, aleshores ja hem begut oli. Apa, que se'l queden ells i que se'l confiten... Això sí, abans hauran de desallotjar Xurrimango. I com qui no vol la cosa, quan cada més els hi arribe el rebut de la llum, el de l'assegurança, el de l'IBI i els de patrimoni declarant-lo BIC, obligant-los a acomplir tot el que toca com a monument catalogat, ja veureu com en un tres i no res refan el dibuix que tot juntet, església i campanar, havien presentat al registre i es tornen a presentar dient que havia estat una errada i que són dos coses separades. I és que la pela és la pela i l'església no és que siga molt procliu a amollar la mosca. I si no, al temps!

La llengua enquestada

Una curiositat: hem vist que l'altre mitjà escrit que circula pel poble ha encetat una mena d'enquesta preguntant com prefereixen els seus lectors llegir la revista, si de panxa per amunt o amb l'esquena dreta. No, que vos ho havíeu cregut! La pregunta que han de respondre els lectors és si la prefereixen en castellà, en valencià o bilingüe. Certament estem encuriosits per conèixer els resultats, seran un indicador

més o menys fiable de per on van els trets al poble, tot i que segurament ja ho tenen clar. Nosaltres també vam fer aquesta enquesta el dia dels naixement de *La Veu*, i tots els que vam preguntar van respondre que la preferien en color. Des d'aquell dia tenim el mal costum de copiar-nos les bones idees, això sí, n'indiquem la procedència, i ara hem pensat que tampoc estaria malament si ací a *La Veu* feren el mateix... però canviant una mica les opcions, per allò d'adaptar-nos més a la nostra idiosincràsia. Així nosaltres preguntariem als lectors si prefereixen llegir *La Veu* en valencià, en català, en bilingüe o si simplement seria millor que plegàrem d'una vegada. Ja hem fet riure prou.

TVE a l'avantguarda de la creació

Vinga, que ara eixim a pasturar. El passat 16 de novembre TVE ens va demostrar que els seus professionals són simplement insuperables... ficant la pota. Va ser en el programa de Mariló Montero, gloriós espai on el més interessant és quasi sempre descobrir amb quina barbaritat aclapararan novament el personal. I allí que es fan ressò també dels atemptats i, per explicar-lo, trauen una imatge amb un logo d'una discogràfica de reggaeton com si fóra un símbol dels terroristes Al-Qaida. Flipant! Però és que damunt no era un logo normal, sinó exactament igual al de l'aliança rebel de *La Guerra de les Galàxies*! Increïble. Ja sols ens queda esperar que posen una foto de Darth Vader en lloc de la de Mariano Rajoy... ben pensat, el canvi seria d'allò més cool.

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Ja li puc avançar, senyora Garcia, que avui em costarà avançar i omplir la pàgina sencera. Serà un d'aquells dies que no acabes de vore el final i només fas que comptar les línies -i fins i tot les lletres- que vas escrivint. Tot sig aper arribar al final el més aviat possible. És un dia d'aquells que tens ganes d'acabar abans de començar, que vols vore el final d'aquesta fulla en blanc i que, en resum, no tens ganes de fer res ni hi ha res que et faça reaccionar. Així és que ja veurem com acabarà tot plegat. O potser el maquetador buscarà una foto ben gran que pugua omplir allò que la meua neurona ha estat incapaç d'aconseguir.

Mire si avui estic dropo, senyora Garcia, que avui només m'he fixat en les fotos i els titulars. La primera foto que ha cridat la meua atenció ha estat la de la pàgina divuit. Allà podem veure l'equip de futbol local. Què en té de particular aquesta instantània? Els pantalons blancs? Els mitjons blancs? La samarreta blau fosc o negre? Lo gran arbre que es veu al fons? El gran edifici? Els cinc jugadors que hi ha asseguts a la banqueta? Una porteria fora de lloc? Un juvenil de titular? No. Res d'això ha cridat la meua atenció. Allò que ha fet que em fixe amb la foto és la forma tan peculiar que tenen ara els jugadors dels equips de futbol en posar per a les fotos de l'equip. Abans els de la primera fila s'ajupien fins a tocar al terra amb algun genoll o fins que la mà arribava a la gespa. Eren unes fotos molt elegants, amb els jugadors ben posats i els de la segona fila amb els braços creuats al pit i ben drets. Ara no. Ara la moda és que els de la segona fila es passen els braços pels muscles i els de davant fan un conat d'aclofar-se que sembla que estiguen a punt de relaxar l'esfínter anal per tal de buidar la part final de l'aparell excretor. Qui no sembla això, sembla que estiga esperant que l'uròleg comence amb el tacte rectal per tal de comprovar l'estat de la pròstata. Ja veu en quines coses soc capaç de perdre el temps quan no hi ha res que em motive.

Una altra foto que m'ha agradat molt és de del gos Eros que podem veure a la pàgina cinc. Quina careta de dòcil que té l'animal. Qui diria que amb aquests ulls haja estat capaç de guanyar a molts d'altres companys seus d'arreu l'estat al concurs de gossos detectors de substàncies estupefaents. Sembla que no haja trencat mai un plat i és tot un heroi. També me n'adono que cada dia conec menys membres del nostre cos de policia local. Recordo quan era més jove que els coneixia a tots, que eren del poble. Però ara es veu que hi ha molta rotació i no soc capaç de retenir les cares.

També vull destacar la de la pàgina tres, on podem veure els nous membres de la banda de música. Fa goig vore gent tan jove que ja siga capaç de dominar un instrument i treure-li el profit que aquests músics aconseguixen. Això és una

cosa que jo admiro profundament perquè sé les hores que han dedicat a practicar a casa per tal d'arribar a tindre aquesta mestria.

Ara passo a la pàgina vuit. No em crida l'atenció el fet que motiva la fotografia, sinó el moment congelat i les persones que componen el quadre, però podríem dir que és un retrat de les forces vives de la ciutat? Autoritat civil, autoritat eclesiàstica i autoritat policial.

Per acabar, li diré, senyora Garcia, que m'he aturat a llegir la notícia que parla sobre un dels meus temes preferits: l'urbanisme. Mire, tenia curiositat per vore si entenia alguna cosa i m'he trobat amb l'agradable sorpresa de que a la costa nord no es podrà edificar a menys de cinc cents metres de la costa. Això era el que volien els propietaris, ciutadans de Benicarló, quan deien allò de que ells volien conservar les costums i les terres dels seus avantpassats. Molt bé, ací ho tenim.

LA ROCA INDESTRUCTIBLE DE LA MEMÒRIA VIVA

text JOSEP MANUEL SAN ABD N

FELIU VENTURA.
Com un record d'infantesa.
Sembra llibres. Carcaixent. 2015.
Il·lustracions de Daniel Olmo.

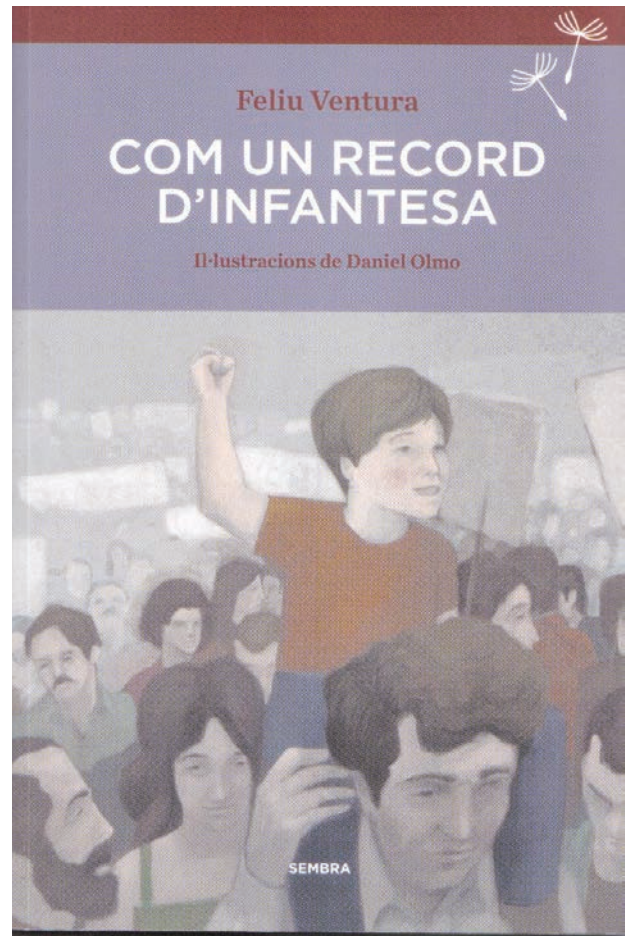
Com un record d'infantesa és el debut com a novel·lista del cantautor Feliu Ventura. El títol ens remet de seguida a una cançó d'un altre cantautor, Ovidi Montllor. En efecte, les cançons del cantant alcoià juguen un paper molt important en el desenvolupament de la història.

La novel·la és narrada des del punt de vista de Víctor, un jove xilè, dibuixant de còmics, nét d'un exiliat republicà, que el va criar després que els seus pares moriren, segons li van explicar, en un accident de cotxe. Quan mort el seu avi trobarà un missatge ocult en un disc d'Ovidi Montllor que el portarà a viatjar al País Valencià, on coneixerà Martina, una antiga revolucionària xilena, amiga de la seua mare, a través de la qual descobrirà l'autèntica història de la seua família.

Com un record d'infantesa està estructurada amb capítols breus encapçalats tots per un vers d'alguna cançó d'Ovidi Montllor. Víctor el coneix perquè és una música que sonava sovint a casa del seu avi, quan sap la seua voluntat que les seues cendres siguen escampades en un riu del terme d'Alcoi, demana permís a la feina per a viatjar al País Valencià, per a investigar sobre la vida del cantautor i poder fer-ne un còmic. A casa de Martina coneixerà més del cantant, però sobretot serà a través d'un vell músic que formava del grup que l'acompanyava, sabrà de tots el problemes que va tindrà per a desenvolupar una carrera artística normal, sobretot a partir de l'anomenada Transició democràtica, quan aquells que impulsaven les seues actuacions durant la dictadura van arribar als ajuntaments i el van considerar una figura incòmoda. En aquest punt la novel·la és interessant per als joves lectors per a descobrir un cantant i un període de la nostra història recent.

Però allò més dur que descobrirà és l'autèntica història de la seua família, primer què va passar realment amb el seus pares, a través del relat de Martina, que li explica records i li mostra documents sobre ells. Després quan es trasllada a Alcoi per dipositar les cendres del avi, coneixerà un horrible episodi de la postguerra on ell es va vore mesclat i que va ser la causa del seu exili.

Una de les principals virtuts de la novel·la és vore com va pujant en intensitat emocional. A cada nou capítol a mesura que anem coneixent, al mateix temps que el protagonista, noves dades del que li va passar a la seua

família, la història va adquirint més i més interès. Feliu Ventura domina molt bé el ritme de la narració.

Un altre aspecte molt ben traçat és l'evolució del personatge, el seu avi ha volgut preservar-lo dels patiments de la seua família, per això al començament quan veu als carrers de Santiago una manifestació de familiars de desapareguts de la dictadura de Pinochet diu: *"Jo, com molts altres compatriotes, me'ls mirava amb una certa indiferència."* Després quan sap tota la veritat s'implica totalment en la recuperació del passat.

La novel·la estableix un paral·lelisme entre els finals de les dictadures militars espanyola i xilena, sobre el peatge de silenci que es va tindre de pagar en un i altre cas. Max, el director de la revista per a la que treballa Víctor és un reflex d'un pensament que domina en les nostres societats i en els partits polítics dominants, quan veu una manifestació de familiars de desapareguts de Xile diu: *"Ja és hora que passen pàgina. Si no ho fan, no avançarem mai."* Però tots tenim dret a saber, per això són avui els néts els qui reclamen la memòria dels avis, perquè com diu Víctor al final de la novel·la: *"he comprès que junts formem part de la roca indestructible de la memòria viva."*

‘Quan xiula l’avi’, un relat entranyable sobre la relació entre avis i néts

text REDACCIÓ

La segona edició del Premi Internacional d'Àlbum Infantil Il·lustrat, *Quan xiula l'avi*, es presenta aquest dissabte en presència dels seus autors, César Barceló i Clara Berenguer. El llibre, editat per Onada Edicions, tracta de manera delicada i entranyable la relació entre una xiqueta i un avi que viu els seus últims dies.

El projecte guanyador del II Premi d'Àlbum Infantil Il·lustrat Ciutat de Benicarló, *Quan xiula l'avi*, acaba de sortir del forn convertit en un llibre de magnífica edició a càrrec d'Onada Edicions. L'àlbum, amb il·lustracions de César Barceló i textos de Clara Berenguer, es presentarà aquest dissabte a les 20.30 hores a l'Edifici Gòtic amb la presència dels seus autors i amb la col·laboració de l'Associació Cultural Diabolus, que ha preparat una presentació dramatitzada amb la música com a protagonista.

L'àlbum, de temàtica dura i punyent, introdueix un tema difícil de tractar en família, com és la mort d'un avi, i ho fa amb un treball de molta qualitat, tant a nivell d'il·lustració com de relat, que serveix per vincular els xiquets amb les generacions grans, creant un fort sentiment de respecte i d'estima. El regidor de Cultura, Josep Barberà, i Òscar París, en representació d'Onada Edicions, han destacat la gran qualitat de l'àlbum, «que aporta valors sobre com ensenyar i educar els nostres xiquets per afrontar els últims moments d'un ésser estimat».

El regidor de Cultura ha reconegut que «em va sorprendre gratament la qualitat de tots els treballs que es van presentar al premi i, una vegada més, hem aconseguit situar Benicarló com a referent cultural, que és el que busquem en totes les nostres iniciatives culturals. En aquest cas, donant l'oportunitat als xiquets de disfrutar de lectures amb valor afegit».

Des d'Onada Edicions, Òscar París ha destacat que «tot i que l'àlbum infantil és un gènere molt important perquè marca el gust per la lectura dels primers lectors, es convoquen molt pocs premis. I en aquest sentit, Benicarló s'ha fet un lloc en el mapa de les lletres, no només a nivell valencià, sinó també a nivell estatal i internacional», en referència als treballs d'Argentina o de França que s'han presentat en les dos edicions del premi.

Implicació del comerç i de la gent gran

Els comerços de Benicarló s'han volgut implicar en la promoció del llibre i han col·locat en els seus aparadors un exemplar del llibre, que se sortejarà entre els clients de l'establiment. A més, aprofitant la temàtica de l'àlbum, la Regidoria de Cultura encetarà una sèrie de col·laboracions amb l'Associació de Familiars d'Alzheimer de Benicarló i amb el Club de la Tercera Edat per tal d'organitzar activitats conjuntes amb els centres escolars i crear així sinergies positives tant per als xiquets com per a la gent gran.

«El que ens interessa al final amb aquest àlbum -ha dit Josep Barberà- és, per una banda, ajudar a pares i xiquets a

afrontar un tema tan delicat, i d'altra banda, aconseguir que els primers lectors puguin apropar-se a aquests tipus d'històries. I crec que, en aquest sentit, s'està fent molt bona feina des del Premi d'Àlbum Il·lustrat».

A més, la Regidoria de Cultura repartirà 20 exemplars de l'àlbum il·lustrat a cada centre escolar, ja siga per a la biblioteca de cada centre o perquè s'utilitze com a ferramenta pedagògica en les aules.

20N, 40 anys després

Fronteres

text JOAN HERAS

Fa pocs dies vam commemorar l'efemèride de la mort del dictador. La xifra comença a fer una mica de respecte a tots els qui ja tenim memòria directa del fet: 40 anys ben rodons i repicats. Ara bé, aquesta quantitat d'anys situa el fet històric, per al nostre alumnat d'institut, en una dimensió quasi plisticènica –tot allò que va passar quan els seus pares eren petits, ei, fa una passada d'anys de tot això... Però per aquells que ja tenim una edat el fet concret –la mort del dictador aquella matinada de dijous, el famós anunci amb veu tremolosa: “Españoles, Franco.. ha muerto”, les llarguïssimes cues de ciutadans espanyols per donar comiat –afectat o feliç, això ja és en funció de cadascú- al dictador que va ser “Caudillo por la gracia de Dios”.

Però els nostres alumnes, en certa manera, s'equivoquen. És cert que el gruix de les referències a la dictadura de Franco –que va acabar amb la mort natural del propi dictador i no pas per un canvi polític que el foragités del poder- constitueixen l'espai propi dels llibres o documentals de temàtica històrica. Però el que ells no tenen prou present és que una part encara massa essencial de la realitat política de l'Espanya de la segona dècada del s. XXI encara està ben condicionada per tot allò que va ser l'Espanya franquista i l'Espanya de la transició. La defensa aferrissada que fan la pràctica totalitat dels partits espanyols –amb algunes molt remarcables i valorables excepcions- de la indissoluble unitat de la pàtria espanyola, la pervivència d'una monarquia, l'exaltació militarista, el poder de l'Església catòlica, etc, són alguns aspectes que tenen la seva arrel més profunda en el franquisme i en l'astuta saviesa del règim dictatorial que va saber inculcar el règim democràtic posterior d'uns valors i d'unes idees que han continuat vigents –sigui de manera explícita o implícita però ben certa.

Queda lluny, és cert, aquell matí gris i estrany de dijous de novembre que la mare em va enviar al col·legi per veure què passava i que un cop allà vam saber que teníem una setmana de dol –de festa o de vacances? Queda lluny aquell dijous que tenia gust d'incertesa, de cosa estranya, d'una certa alegria continguda en alguns comentaris, d'un dol que queia damunt un país com un cel de plom. I queden lluny els crits d'amnistia, llibertat i estatut d'autonomia i les primeres manifestacions de l'11 de setembre. Queden lluny en el temps però queden massa a prop en l'arquitectura d'allò que ara som i de tot allò que ara ens toca viure. No em val, doncs, el comentari d'aquella jove guia que ara deu fer deu o dotze anys ens ensenyava Santander i que davant de l'estàtua equestre de Franco que hi havia –ignoro si avui encara hi és- al bell mig de la plaça de l'Ajuntament ens va dir: “Que esta estatua esté aquí no responde a un tema político sino que és solo un tema histórico”.

En aquest sentit, considero molt necessari i oportú l'acte que va convocar el mateix 20N l'Òmium Cultural al

costat de la presó Model de Barcelona. L'acte va anar entrelaçant declaracions de testimonis que van patir molt directament la repressió, unes intervencions de persones significades en la lluita contra el franquisme i cançons emblemàtiques de la Nova Cançó amb contingut polític cantades per veus de les noves generacions de cantautors catalans. L'objectiu de l'acte era fer memòria del que va representar el franquisme com a règim que practicava la repressió i la tortura com a eina política quotidiana i que cal seguir reivindicant perquè la justícia espanyola d'avui –d'una suposada societat democràtica- condemni els crims del franquisme –el franquisme com a règim criminal- i revoqui totes les sentències de pena de mort que es van promulgar en judicis de fireta perfectament orientats des del poder polític. Realment sembla mentida que cap governant espanyol des de la transició ençà hagi tingut el coratge democràtic d'anul·lar, de deslegitimar jurídicament, judicis que van tenir com a resultat l'afusellament de Lluís Companys –l'únic president democràticament escollit que ha estat afusellat per un règim dictatorial- o el garrot vil que va acabar amb la vida de Salvador Puig Antich.

Cal, doncs, fer-nos nostre la data del 20N no per fer misses en record del dictador o per fer actes d'homenatge –probablement subvencionats des d'algun Ministerio- sinó per seguir denunciant des del carrer tot el que va ser i tot el que malauradament en queda d'aquell règim funest i terrible. No ens podem permetre que els anys esborrin o endolceixin el record d'una dictadura ferotge. Perquè ens cal mantenir viu el record i la ràbia per tots els qui van morir a les mans d'uns assassins vestits de nacionalcatolicisme i de valors patriòtics. Davant del 20N, com diu la cançó de Joan Isaac dedicada a la memòria de Puig Antich, nosaltres seguirem tenint ben viva la bandera negra al cor.

L'Estel de Pura Roig

text i fotos A.C.ESTEL DEL COLLET

Pura Roig ha estat la protagonista.
Sí, protagonista d'encendre la llum
de l'estel més encisador i casolà.
De l'Estel del Collet en la XVIII edició.

Quina i quanta sort la de Benicarló
perquè guanya collita abundosa de persones
que carreguen, al cor i a les venes, cultura de veritat.
I que canten colors de profit com ho fa Pura.
I que fan saltirons per evitar les pedres
de les indiferències. O els deliris de les enveges.

Sí, Pura ha creat un obra de mel i cotó
per anunciar l'Estel de 2015.
I ha escollit el blau de Prússia,
el pigment de plata en sec,
i la singularitat de la nit cadufera
per decorar l'arribada del Nadal a Benicarló.
I perquè així convé. I tant que sí!

I ha situat l'escena a la placa de la Mare Molas.
I ha barrejat el capçal de la nit, la labor esforçada de la vida,
la música triomfant de les llums artificials,
l'encanteri, la rodonesa i la dansa de les perles d'aigua

i el silenci transparent dels habitatges,
fent camí vertical per saludar l'Estel del Collet.
Un estel que no falla mai en arribar
la nit de cada 24 de desembre.

Ai sí, l'Estel del Collet!
O l'Estel de Pura, en aquesta nit tan màgica.
I amb les vuit gosadies més enceses que mai
pels missatges d'amor que transporta,
que deixa caure en abundor
i que no són arreplegats per tothom.
Llàstima!

I al fons, com si res, dos emblemes de la nostra caduferia:
el Campanar, sempre màgic i sempre fidel
a qui, últimament, festegen massa núvies de prestigi,
i la sènia de Pau, un lloc protagonista alhora
de dos miracles de terra fonda i carícies íntimes com són
el naixement del nen Jesús
i el guariment d'una xiqueta cega.

Pura, estimada Pura Roig, has fet un treball excel·lent.
Doncs, et fem arribar amb aquest poema
la millor ENHORABONA.

**Associació Cultural Estel del Collet
Benicarló, 20 de novembre de 2015**

El Club Màbel campió de la Copa d'Espanya de Conjunts a Saragossa

text i foto A. SAURA

Del 18 al 22 de novembre es va celebrar en el palau d'esports Segle XX de Saragossa, el campionat nacional base conjunts, el campionat individual masculí i la copa d'Espanya de conjunts de gimnàstica rítmica.

El conjunt infantil del club MÁBEL de Benicarló es va proclamar, per tercer any consecutiu, campió nacional de la Copa d'Espanya de conjunts amb una puntuació de 13,675. Les infantils del club van defensar un exercici ple de risc i de dificultat transmetent caràcter i força en cada moviment. Van saber plasmar en el tapís el treball que, juntament amb les seues entrenadores Manola Belda i Blanca López, porten realitzant des del mes de setembre i van saber estar a l'altura del gran suport i calor del públic assistent.

Un nou èxit per al club Màbel, no fàcil d'aconseguir i molt menys de mantenir.

Enhorabona a tècnics, gimnastas i familiars i molta sort als conjunts junior i infantil que en el pròxim campionat d'Espanya que se celebrarà a Valladolid del 10 al 13 de desembre lluitaran per pujar pel cap alt alt del podi.

A Jumilla tercera victòria consecutiva del Peñíscola RehabMedic

text i foto VICENT FERRER

FITXA TÈCNICA

3 JUMILLA CARCHELO: Fede, Raúl Canto, Rober, Negro, Orzáez; cinc inicial; Simón, Cristian Rubio, Juandi i Javaloy.

7 PEÑISCOLA REHABMEDIC: Iván Reverter, Asensio, Carlitos, Michel, Juan Carlos, cinc inicial; Eric Martel, Javi Alonso, Gonzalo Galán, Verdejo, Yeray i Josiko.

ÀRBITRES: Moreno Reina i Rabadán Sáiz, col·legi valencià. Targetes per a Juandi i Javaloy.

GOLS: 0-1 min. 13, Javi Alonso. 20-2 min. 17, Juan Carlos. 0-3 min. 28, Javi Alonso. 0-4 min. 29, Verdejo. 1-4 min. 29 Verdejo, pròpia porta. 1-5 min. 33, Verdejo. 2-5 min. 33, Javaloy. 3-5 min. 35, Raúl Canto. 3-6 min. 37, Yeray. 3-7 min. 38, Michel

INCIDÈNCIES: Partit disputat al Pavelló Carlos García Ruiz, davant 400 espectadors.

Tercera victòria consecutiva del Peñíscola a la pista del Jumilla, després d'un partit que van saber controlar sempre. Al final 3-7.

Primera part ben jugada pel Peñíscola RehabMedic, dominant els primers deu minuts i elaborant bones ocasions de gol, la qual cosa va obligar a Fede a lluir-se, sobretot als 6 minuts després de la rematada d'Eric Martel. Amb el pas dels minuts Jumilla va neutralitzar el joc visitant i va tenir l'oportunitat de marcar, però a la rematada a boca de canó de Juandi va respondre Iván Reverter amb una gran aturada. Als 13 min Carlos Sánchez va demanar temps, per a tallar el ritme

de joc local i sols reprendre el partit Javi Alonso va marcar de tir creuat i als 17 Juan Carlos va desviar a gol un tret de Gonzalo Galán.

Després del descans fort eixida del Jumilla obligant a lluir-se en dues ocasions a Iván Reverter. Als 25 va avisar Eric Martel i als 28 Javi Alonso col·locava el 0-3 i els locals van passar a jugar amb porter jugador, Juandi. Una recuperació de Verdejo li permetia marcar el quart des de propi camp i al minut següent Verdejo marcava en pròpia porta desviant xut de Cristian Rubio. Verdejo marcà el cinquè del Peñíscola, però el Jumilla no es va rendir i en un minut van marcar Javaloy i Raúl Cante posant emoció, que van tallar Yeray i Michel.

MÉS ÈPICA

text VICENT T. PERIS

El Benicarló està posant a prova les meues capacitats com a futur periodista. Si fa dos setmanes em vaig quedar literalment sense lèxic per parlar del que havia presenciat en el terreny de joc contra l'Albuixec, avui em veig encara més apurat per referir-me al partit que se li va guanyar a l'Alcora. Trobo que en açò del futbol es tendeix a l'exageració, a la hipèrbole gratuïta i que es fan servir vocables inapropiats per a un cosa que no és més que un joc, un pur entreteniment dels diumenges de tarde. Però, és clar, algú em pot dir que no és una gesta el que van fer els jugadors del CDB en remuntar a l'últim minut un partit que havíem començat perdent en un gol en pròpia porta? No és una cosa d'èpica que acaçarem a pilotades un rival que sobre el paper havia de ser superior a nosaltres? És un heroi qui aconseguix anar-se'n per velocitat de quatre defenses i marcar quan l'àrbitre té el xiulet a la boca per assenyalar el final del matx? Ja, dic, no se m'acut res de més apropiat.

El CD Benicarló va tornar a demostrar contra l'Alcora que és un equip. I quan dic equip no em refereixo només als onze que surten de titulars, no. L'equip, insisteixo en la paraula, el formen els titulars, els suplents (que quan surten corren amb el mateix entusiasme que els

altres), els que estan a la banqueta (que celebren els gols com si els hagueren marcat ells), la directiva (que de pur discreta diràs que no en tinguem de directiva) que sap acomboiar el planter i el cos tècnic, l'entrenador i els ajudants (que se'ls veu com ho viuen tot des de fora del camp) i una important part de l'afició entre la que destaquen els cridaires del Gol Roig. I ser un equip deu ser important, perquè et permet crear complicitats quan les coses van mal dades en un partit i, sobretot, continuar amb el mateix entusiasme quan s'ha perdut. Un deu, de moment, a tots.

Atesos els condicionants familiars que tinc, no cal recordar que vaig haver de tornar a pujar al futbol sense companyia. La mama consolant al senyor aquell que s'ha instal·lat a casa i que estava molt i molt disgustat pel resultat del Madrid del dia anterior. Lo papa explicant-li a la meua nòvia que venia el front polar i que s'haurien d'arrimar per no passar fred. No en vull fer cas. Mentre em vagen xorrant els diners per cascar-me la vida que em casco per Barna, ja s'ho faran tots. I es pot entendre, sí, el «ja s'ho faran» en el sentit més literal de l'expressió. En fi, que no necessito ningú per anar a complir amb el meu deure amb aquesta magnífica revista que em done l'oportunitat de demostrar el meu valor per a la meua professió.

Al quatre minuts, encara no sé ben bé com, Óscar Seva li va marcar un bonic gol al nostre porter Aguayo. Despago genera a la grada excepte per als del GR21 que són inasequibles al desaliento. No es va arronsar el Benicarló, i les ocasions dels alcorins de la primera part no van existir. Malgrat la insistència nostra de posar setge (tonem a l'èpica?) a la porteria forastera ens en vam anar al descans amb el marcador en contra.

A la segona part ja no ens van poder aturar. I mira que se'ls veia que tenien ofici i que no dubtaven en cap moment si havien de posar la cama al garró o al genoll o ala panxa d'un dels nostres. Als pocs minuts va avisar Marcos Cano. Llàstima que la pilota va sortir prou desviadota, prou. A rengló seguit va ser Raül Mora. Es veia vindre que el gol s'arribava. I sí, Marcos Cano es va quedar tot sol davant el porter i de rosqueta li va colar al pal contrari a la seua sortida. Va continuar l'atac i gol. Miguel, Marcos Cano, Alexis, Àlex Ferrer... tots xutaven amb fe i criteri. No era allò un joc a la desesperada, no, que va, es va fer en tot moment un futbol de toc, precís i preciós. I el final, ja l'he contat. Monterde va tornar a ser Monterde i se'n va anar per velocitat i va marcar i tots ens vam abraçar i no vam tindre temps de dir «àrbitro la hora» perquè «la hora» ja era. Èxtasi final.

Diumenge vinent visitem el Castelló amateur, que ve de marcar-li'n sis al Vinaròs. Algun mèrit deu tindre això, no?

Presentació dels equips del Club Bàsquet Benicarló

text i foto VICENT FERRER

El Club Bàsquet Benicarló va presentar el seus equips de competició per aquesta temporada, ara podeu vore: Benjamí taronja, Benjamí Blau, Aleví Masculí Roig, Aleví Masculí Blanc i Aleví Femení, Infantil Femení, Infantil Masculí Verd i Infantil Masculí Blau.

BONS RESULTATS DE LES PROMESSES DEL CLUB NATACIÓ BENICARLÓ A VINARÒS

text i fotos CNB

El club Natació Benicarló va participar a la segona jornada de la lliga de promeses de la temporada 2015-2016, disputada a Vinaròs el passat dia 22 de novembre. Dirigits per Lucia Vicente, els de Benicarló presentaren un equip de 29 nedadors:

Gerard Labèrnia, Guillem Tomàs, Agustí Oms, David Balaguer, Joan Ballester, Joan Verge, Óscar Balaguer, Alejandro Rodríguez, Diego Pérez, Isaac Vendrell, Joana Bel, Henar Àvila, Maria Verge, Noemí Verge, Alejandra Oroian, Eric Alberich, Óscar García, Joan Martín, David García, Aitor Gil, Oriol Lluch, Sara Vea, Eva Valdearcos, Sara Troncho, Marta Cheto, Laura Verge, Paula Falcó, Blanca Zorrilla i Clara Salvador.

Dintre d'una actuació global molt satisfactòria, es pot destacar d'entre la nombrosa representació benicarlanda, a:

Sara Vea, segona classificada als 100 braça i tercera, als 200 esquena; Gerard Labèrnia, segon, als 100 lliures; Joana Bel, tercera, als 100 lliures; Óscar García, tercer lloc, als 200 esquena i, el seu germà, David García, que va ser tercer als 100 braça.

